

Държава членка не може да разреши метод на улов на птици, водещ до прилов, когато приловът, може да причини на съответните видове значителни увреждания

Сам по себе си традиционен метод на улов на птици, като този при лов с примки с лепило не е достатъчен, за да се приеме, че не е налице друго задоволително разрешение, което да може да замести този метод

Сдруженията One Voice и Ligue pour la protection des oiseaux оспорват употребата на примки с лепило при улов на птици. Те обжалват пред Conseil d'État (Държавен съвет, Франция) правната уредба, с която се разрешава употребата на примки с лепило в някои френски департаменти¹. В подкрепа на жалбите си двете сдружения изтъкват нарушение на разпоредбите на Директивата за птиците² и по-конкретно на член 9 от нея, който определя изискванията и условията, при които компетентните органи могат да дерогират по-специално от забраната за лов с примки с лепило, предвидена в член 8 и приложение IV, буква а) от тази директива.

При тези обстоятелства Conseil d'État отправя преюдициално запитване до Съда относно тълкуването на тези разпоредби от Директивата за птиците. В своето решение Съдът дава разяснения относно възможността на компетентните органи да дерогират от забраната, предвидена в член 8 от тази директива, за някои методи на улов на защитени видове птици при ловни дейности.

Преценка на Съда

На първо място, Съдът приема, че член 9, параграфи 1 и 2 от Директивата за птиците трябва да се тълкува в смисъл, че сам по себе си традиционният метод на улов на птици не е достатъчен, за да се приеме, че не е налице друго задоволително разрешение по смисъла на тази разпоредба, което да може да замести този метод.

Всъщност в своето решение Съдът припомня най-напред, че при прилагането на дерогационни разпоредби държавите членки са длъжни да гарантират, че за всяка дейност, засягаща защитени видове, се издават разрешения, в които са изложени конкретни и пълни мотиви относно основанията, условията и изискванията, предвидени в член 9, параграфи 1 и 2 от Директивата за птиците. В това отношение се уточнява, че национална правна уредба, която се възползва от режим на дерогация, не изпълнява условията, свързани със задължението за мотивиране, когато посочва единствено че няма друго задоволително разрешение, без това посочване да е подкрепено с подробни мотиви, основани на най-добрите научни познания, които са от значение по въпроса.

¹ Става въпрос за пет постановления от 24 септември 2018 г. относно употребата на примки с лепило за улов на дроздове и косове, използвани за примамка за ловния сезон в някои френски департаменти (JORF от 27 септември 2018 г., текстове № 10—13 и 15), както и за едно постановление от 17 август 1989 г. със същия предмет (JORF от 13 септември 1989 г., стр. 11560).

² Директива 2009/147/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 ноември 2009 година относно опазването на дивите птици (ОВ L 20, 2010 г., стр. 7, наричана по-нататък „Директивата за птиците“).

По-нататък, Съдът подчертава, че **макар да е възможно традиционните методи на лов да представляват „разумно използване“, разрешено от Директивата за птиците, все пак поддържането на традиционните дейности не представлява самостоятелна дерогация от режима на защита, установен с тази директива.**

Накрая, Съдът припомня, че в рамките на извършваната от компетентния орган проверка за липсата на друго задоволително разрешение трябва да се направи сравнение между различните разрешения, които отговарят на условията за дерогация, за да се определи това, което се явява най-задоволително. За тази цел, тъй като при изработването и осъществяването на политиката на Съюза в определени области на основание член 13 ДФЕС Съюзът и държавите членки трябва да държат изцяло сметка за изискванията за хуманно отношение към животните, именно в светлината на различните разумни възможности и на най-добрите налични техники трябва да се преценява задоволителният характер на алтернативните разрешения. Според Съда обаче такива разрешения явно съществуват. Всъщност Съдът вече е постановил, че отглеждането и размножаването в плен на защитени видове, стига да е възможно, може да представлява друго задоволително разрешение и че транспортирането на законно уловени или държани птици също представлява разумно използване. В тази връзка обстоятелството, че отглеждането и размножаването в плен на съответните видове все още не е осъществимо в голям мащаб поради националната правна уредба, само по себе си не поставя под съмнение значимостта на тези други разрешения.

На второ място Съдът приема, че **член 9, параграф 1, буква в) от Директивата за птиците трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която чрез дерогация от член 8 от тази директива разрешава метод на улов, водещ до прилов, когато приловът, макар и в малки количества и за ограничен период, може да причини на уловените екземпляри, различни от целевите видове, значителни увреждания.**

Всъщност Съдът припомня, че държавите членки могат да дерогират от забраната на определени методи на лов по-конкретно при условие че тези методи позволяват „избирателно“ улавяне на определени видове птици. В това отношение Съдът уточнява, че при преценката на избирателността на даден метод за улов следва да се вземат предвид не само правилата на този метод и мащабът на прилова на птиците, различни от целевите, но също и неговите евентуални последици върху уловените видове, изразяващи се в причинени увреждания на уловените птици.

Така условието за избирателност при метод на улов, който няма летален характер, но води до прилов, е изпълнено само ако приловът е в ограничено количество, т.е. засяга само твърде ограничен брой случайно уловени видове за ограничен период и тези видове могат да бъдат освободени без значителни увреждания. Съдът установява обаче, че **е твърде вероятно, без да се засягат констатациите, които на последно място Conseil d'État трябва да направи, въпреки почистването, уловените птици да получат непоправими увреждания, тъй като поради естеството си примките с лепило са в състояние да увредят оперението на всички уловени птици.**

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването

За допълнителна информация се свържете с Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 4293

Кадри от обявяването на решението са достъпни на „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106